

Cəfər, ey qönçeyi-gülüstanım!
 Ey mənim bülbüli-xoşəlhənım!
 İki yüz yetmiş üçdə, bəd həzar,
 mötədil fəsl idi, zəmani-bahar.
 Səni həq mən fəqirə qıldı ətə,
 Kəbeyi-qəlbimə yetişdi səfa.
 On beş ildir ki, ey ətayi-əzim,
 Sənə adab eylərəm təlim.
 Yetibən əqlə sərfəraz oldun,
 Dəxi məndən ki, biniyaz oldun...
 Demirəm mən gedən təriq ilə get.
 Sənə bürhan ¹
 Gör nə yol getdi zadəyi-Azər.
 Demirəm rus ya müsəlman ol,
 Hər nə olsan get, əhli-ürfan ol...
 Ey gözüüm nuru, ey ətayi-xuda,
 Sənə Şirvanda oldu nəşvü nüma
 Gərçi viranə oldu zəlzələsən,
 Çıxmayıb mərifət bu mərhələdən.
 Vardır hər guşədə yüz əhli-kəmal,
 Hər biri əhli-elmü sahibi-hal...
 Xassə kim, padşahi-kişvəri-Rus
 Edəli xətti-ədlü dad cülüs,
 Eləyib tərbiyə kəmal əhlin,
 Gətirib halə bir məhal əhlin.
 Hər vilayətdə açdı məktəblər,
 Çatdılar feyzə əhli-mənsəblər.
 Oxunur onda müxtəlif dillər,
 Həll olur onda cümlə müşküllər.
 Ey oğul, bu dəlili-bişəkdir,
 Adəmi-bisəvad eşşəkdir...
 Həq buyurmuş ki, ixtilafi-lisan
 Nemətimdəndir, ey güruhi-cahan!
 Kim ki, bəs bir dil eyləsə hasil,
 Oldu bir nemətə o kəs vasil.
 Cəhd qıl neməti-təmamə yetiş,
 Elm təhsil qıl, məqamə yetiş
 Ey oğul, hər lisənə ol rəğib,
 Xassə ol rus elminə talib.
 Onlara ehtiyacımız çoxdur,
 Bilməsək dil, əlacımız yoxdur.
 Çatmayıb şərdən bizə bu xəbər –
 Ki, ərəbdən siva dil oldu hədər.
 Nə ərəbdir xuda, nə rum, nə zəng,

deyil təriqi-pədər,

²

Nə həbəşdir, nə zəngbarü firəng,
Xah boq, xah tanrı, xah xuda
Birdi mənada, ey düri-yekta.
Ləfz edirsə ifadə mənani,
Sərf edər əhli-mərifət anı.

-
- 1 Bürhan – dəlil, sübut.
2 Təriqi-pəder – ata yolu.